

denne Tjenestepligt paahviler enhver Mand personlig imellem 20 og 50 Aars Alder, der ikke paa Grund af Svagthed eller i Genhold til særlige Bestemmelser i Vedtægten derfor er fritagen. Seg er af den Mening, at det er en meget summarisk Bestemmelse, at det saaledes skulde være Alle, der befindes sig i denne Alder imellem 20 og 50 Aar, som ubetinget skulde være forpligtede til Tjeneste, og jeg kan ogsaa godt forstaa, at der i Paragrafen, saaledes som den er forelaaet fra Regjeringens Side, er en vis Bevægelighed, idet der nemlig tilføies, at Undtagelser kunne finde Sted i Genhold til særlige Bestemmelser, som maatte være optagne i Vedtægten. Seg vil imidlertid dertil bemærke, at det vil være meget betænkeligt, om der i disse særlige Bestemmelser, som altsaa væsentlig ere overladte til Byraadet, skulde være nogen Vilkaarlighed, og jeg kunde derfor ønske, at der foruden den almindelige Angivelse af den Alder, hvori Tjenesteplichten paahviler, ogsaa udtrykkelig blev nævnet, hvilke Undtagelser fra Tjenesteplichten der kunde være. Seg skal i den Henseende bemærke, at der i Landstingets Betænkning indeholdes en Antydning om, at man burde bibeholde Berettigelsen til at kunne frigjøre sig for at yde Tjenestepligt ved Brandkorpset i Byerne. Seg er for mit Bedkommende mindre tilbøjelig til at gaa ind derpaa, fordi der derved efter min Mening skabes en Forskiel, som jeg ikke holder af; men paa den anden Side er det ikke mindre vist, at hvis al det Mandskab medtages, som er i den Alder, der her angives, da vil det blive altfor stort et Mandskab og større, end det i Reglen behøves i Byerne. Naar man altsaa skal have en Udvei, som kan formindste dette Mandskab, som ellers vilde blive for stort, saa forekommer det mig, at det kunde være rigtigt at bibeholde Netten til Frikjøbelse, saa meget mere som det, der indkommer ved Frikjøbelsen, vil tilflyde Brandkassen og komme Kommunen og de Beboere, som ikke ere i Stand til selv at frikjøbe sig, til Gode. Seg ønsker, som sagt, at disse Udtaleser i Lovens almindelige Karakter maatte blive bestemtere udtrykte. Seg vil tilføie, at jeg kunde ønske, at det udtrykkelig blev nævnet, at de Mænd, som have store og byrdefulde kommunale Ombud, være fritagne for Brandtjeneste, saalænge de havde disse offentlige Overv. Ligesom en Brandinspektør her er fri for kommunale Ombud, saaledes forekommer det mig ogsaa billigt, naar et Byraadsmedlem f. Ex. har det besværlige Overv. at være Medlem af Fattigbestyrelsen i en By, da Fattigvæsenet er den Gren af den kommunale Virksomhed, som giver størst Uleilighed, at han da er fritagen for at gjøre Tjeneste ved Brandvæsenet, saalænge han er i denne eller en anden Funktion, hvormod han, naar han ikke længere har dette Ombud, skal være pligtig atter at indtræde i Brandkorpset. Naar jeg altsaa ønsker, at det skulde være udtrykkelig bestemt, hvad der skulde begrunde Fritagelse for Tjeneste i

Brandvæsenet, vil jeg nævne disse tre Grunde: enten Svagthed eller Frikjøbelse eller andre kommunale Ombud, som i den Grad maa antages at lægge Beslag paa Bedkommendes Tid, at det vilde være umuligt for ham at gjøre Fyldest i Brandvæsenets Tjeneste. Seg indser fuldt vel, at det ogsaa kan gives Bestillinger og Livstillinger, i hvilke det vilde falde meget besværligt at faae Mænd til at gjøre Tjeneste ved Brandkorpserne — jeg skal f. Ex. nævne Ternbanebetjente — og om man i den Henseende vil gjøre en Undtagelse, naar det er paavist, at det er umuligt for Bedkommende at gjøre Tjeneste, skal jeg ikke have Noget derimod. Seg ønsker, som sagt, at det maa blive udtrykkelig bestemt i Loven, hvilke Undtagelser der maa gjøres fra den almindelige Tjenestepligt. — Som bekendt bestaar der for Dieblisset ved Siden af Brandkorpset i Kjøbstæderne tillige et Politikorps eller Ordenskorps, som især skal virke i Ibebrandstilfælde. Det er foreslaaet i Loven i den Stikkelse, hvori den er vedtagen i Landstinget, at det skulde være Justitsministeren tilladt at iværksætte Opløsningen af Politikorps, saaledes at man ordner et Ordenskorps paa anden Maade. Seg kan ikke finde, at der kan være nogen Betænkelighed ved at gaa ind derpaa, naar man blot beholder et Ordenskorps; den Stikkelse, hvori man beholder dette, er mindre vigtig. Naar det i Landstinget er tilføiet, at der ikke uden Byraadets Samtykke kan indføres nye Arter af Brandredskab, hvorved forøget Udgift vil blive paaført Kommunens Kasse, er dette naturligvis et yderligere Tillæg til den kommunale Selvstyrelse, og jeg kan derfor ikke have Noget herimod, men anser det for en heldig Tilføielse. Der er endvidere af Landstinget foretaget den Ændring, at, medens efter det oprindelige Forslag, som det er forelagt af Regjeringen, Udnævnelsen af Brandinspektøren skal ske paa Forslag af Byraadet, skal efter Landstingets Forslag hans Udnævnelse og Afstedigelse ubeløkkende ske af Byraadet. Denne Forandring finder jeg fuldkommen rigtig. Seg ser ikke nogen Betænkelighed ved at give Byraadet samme Ret til Udnævnelse af disse Bestillingsmænd, som det har ligeoverfor mange andre Bestillingsmænd i Kommunen, og jeg kan derfor ikke finde Andet end, at det er konsekvent at lægge ogsaa denne Myndighed i Byraadets Haand. — I § 4 er der gjort den Forandring, at Udgiften til Kjøbstædernes Brandvæsen skal afholdes af Ræmmerkassen istedetfor „som andre Kommuneafgifter“, som der oprindeligt stod. Seg lægger ikke saa megen Vægt paa, hvilket af disse to Udtryk der staa, men det kan nok være, at „Ræmmerkassen“ vil være nok saa tydeligt et Udtryk. Det er nemlig Tilfældet, at man ved den nye kommunale Ordning i Kjøbstæderne har opgivet det tidligere Stufesystem, og den fælles Kasse er nu Ræmmerkassen. Seg kan derfor ikke have Noget imod, men finder det tvertimod rigtigt, naar der